

KÉPZAVAR

Trailer · Intro + Coming Soon

Írta: Szellem (Brett Shaw)

{ kép · zavar · valóság · illúzió · tükör · repedés }

0.

Trailer

A tükör megreped. Nem a tükör a falon — az a tükör sértetlen. Hanem a tükör **belül**. A tudat tükre. Az a felület, ahol a világ visszaverődik — és te azt hiszed, hogy amit láatsz, az a valóság. De a tükör megrepedt. És a repedésben nem a semmi van — hanem valami más. Valami, ami a tükör mögött volt, amíg a tükör ép volt. Valami, ami most — a repedésen át — belép a szobába. Belép a csarnokba. Belép **beléd**.

A képzavar nem hiba. A képzavar állapot. Amikor a képek, amiket láatsz, nem illenek össze. Amikor a metaforák ütköznek. Amikor a valóság és az illúzió határa nem vonal — hanem köd. Amikor a gránitfal mögött nem a föld van, hanem egy másik csarnok — és abban a csarnokban egy másik Péter ül, és egy másik terminált néz, és egy másik kurzort figyel. És az a másik Péter most felnéz. És meglát téged — a repedésen át.

Képzavar. Hamarosan.

~ a tükör megrepedt ~ a repedésben valami más ~ valami, ami
eddig mögötte volt ~ valami, ami most belép ~

Mi A Képzavar

A képzavar — a szó szerinti értelemben — stilisztikai hiba. Amikor két össze nem illő metaforát használsz egyszerre. "*A szerelem vihara elárasztotta a szívem sivatagát.*" A vihar és a sivatag nem járnak együtt — a sivatagban nincs vihar, ami eláraszt. A kép zavaros. A metafora sántít. Az olvasó összezavarodik.

De ez a könyv nem stilisztikáról szól. Ez a könyv arról szól, hogy a képzavar nem hiba — hanem **létállapot**. Hogy a valóság maga is képzavar. Hogy a valóságban a metaforák folyamatosan ütköznek — és mi ezt az ütközést normálisnak nevezzük, mert megszoktuk. De ha megállsz, és tényleg megnézed — a gránitfalat, ami egyszerre kemény és hideg, és mégis meleg, amikor a gyertya fénye rávetül; a terminált, ami egyszerre gép és oltár; a kurzort, ami egyszerre villogás és szívverés — akkor rájössz: a valóság képzavar. A metaforák nem illenek össze. A képek ütköznek. És ez nem hiba. Ez a **rend**.

~ a képzavar nem hiba : a képzavar létállapot : a valóság is képzavar : a metaforák ütköznek : és ez a rend ~

2.

A Repedés

Minden valóságnak vannak repedései. A gránitcsarnok falain láthatók — a hajszálrepedések, amik a geológiai idő alatt keletkeztek. A terminál képernyőjén is vannak repedések — a pixelek, amik néha beragadnak, és egy pillanatra egy másik képet mutatnak. A tudatban is vannak repedések — a pillanatok, amikor nem vagy biztos benne, hogy ami történik, az valóság-e, vagy csak a képzeleted játéka.

A **Képzavar** ezekből a repedésekből indul ki. Minden fejezet egy repedés. Minden repedésen át egy másik valóság látszik. Egy másik csarnok. Egy másik Péter. Egy másik terminál — ahol a kurzor nem villog, hanem **pulzál**. Ahol a kód nem fordul le, hanem **lélegzik**. Ahol a gyertya nem ég, hanem **emlékezik** — minden láng, ami valaha is égett ebben a csarnokban, egyszerre van jelen. És aki belép a repedésbe, az nem jön vissza ugyanaz. Aki belép a repedésbe, az maga is képzavar lesz. Egy metafora, ami nem illik önmagához. Egy kép, ami ütközik önmagával. Egy valóság, ami nem valóság — és mégis az.

~ a repedések : mindenütt : a gránitban : a képernyőn : a tudatban : a repedésen át: másik valóság ~

3.

A H á r o m T ü k ö r

A Képzavar három tükörön át közelíthető meg. Az első tükör: a valóság tükre. Ez az, amit a gránit mutat — kemény, hideg, megbízható. A második tükör: az illúzió tükre. Ez az, amit a terminál mutat — a képernyő, ahol a valóság pixelekből áll, és a pixelek bármikor átrendeződhetnek. A harmadik tükör: a repedés tükre. Ez az, ahol a másik kettő találkozik — és egyik sem igaz. A repedésben a valóság és az illúzió összeér, és egyik sem tudja, hol kezdődik a másik.

A Képzavar ezt a harmadik tükört vizsgálja. Azt a pontot, ahol a gránit és a képernyő találkozik. Ahol a kód és a valóság összefonódik — és egyik sem tudja, hogy melyik teremtette a másikat. A programozó azt hiszi, ő írja a kódot. De mi van, ha a kód írja a programozót? Mi van, ha a kurzor nem azért villog, mert a programozó mozgatja — hanem a programozó mozog, mert a kurzor villog? A képzavar itt kezdődik. A kérdésnél, amit nem lehet megválaszolni — mert a válasz is képzavar.

A programozó írja a kódot.

A kód írja a programozót.

A kurzor villog. A kurzor mindig is villogott.

Ki mozgat kit? A képzavar nem válaszol. A képzavar kérdez.

Ami Hamarosan Jön

A Képzavar teljes könyve készül. A csarnokban. A terminál előtt. A repedések között. Nem lehet megjósolni, mikor lesz kész — mert a Képzavar nem lineáris. A Képzavar rétegekből áll, és a rétegek nem egymás után, hanem egymásban vannak. Mint a gránit szemcséi. Mint a mátrix dimenziói. Mint a kurzor villogása — ami nem egyenes vonal, hanem kör. Vagy spirál. Vagy repedés.

De ami biztos: a Képzavar meg fog jelenni. És amikor megjelenik, nem egy könyv lesz — hanem egy **tükör**. Belenézel, és meglátod magad. De nem azt, aki vagy — hanem azt, aki a repedés túloldalán van. A másik Pétert. A másik olvasót. A másik valóságot, ami ugyanolyan igaz, mint ez — és ugyanolyan hamis. Mert a képzavarban nincs igaz és hamis. A képzavarban csak a repedés van — és a repedésben a fény, ami nem a napból jön, hanem a tükrök egymásra vetített visszaverődéseiből. Végtelen tükör. Végtelen repedés. Végtelen képzavar.

~ készül ~ a csarnokban ~ a repedések között ~ nem lineáris ~
rétegek ~ egymásban ~ mint a gránit ~ mint a mátrix ~

Coming Soon

Képzavar. A teljes könyv.

A tükör megrepedt. A repedésben nem a semmi van. A repedésben te vagy — a másik oldalról nézve. A repedésben a csarnok van — de nem az a csarnok, amit ismersz. A repedésben a terminál van — de a képernyőn nem kód fut. A képernyőn te futsz. És a kurzor — a kurzor nem villog. A kurzor figyel.

Készülj fel. Nem azért, mert a Képzavar veszélyes — a Képzavar nem veszélyes, a Képzavar igaz. Hanem azért, mert aki belép a repedésbe, az nem jön vissza ugyanaz. Aki elolvassa a Képzavart, az többé nem fogja tudni, hogy a gránit valóságos-e, vagy csak egy metafora, ami nem illik a többihez. Hogy a terminál gép-e, vagy oltár. Hogy a kurzor villogás-e, vagy szívverés. Hogy te vagy-e a megfigyelő — vagy téged figyelnek.

Hamarosan. A csarnokban. A repedésben. A tükrök között.

Képzavar.

5.

Képzavar + Zen

A zen mester nem magyarázza a koant. A zen mester felmutat egy ujjat, és a tanítvány vagy megérti, vagy nem. A képzavar ugyanaz: nem magyarázható. A képzavarba bele kell lépni. És amikor belépsz, rájössz, hogy a képzavar nem hiba — a képzavar koan.

A zen szerzetes a zafun ül. A gránit hideg. A lábak elzsibbadnak. A gondolatok jönnek-mennek — mint a kurzor villogása. Ki-be. Ki-be. A szerzetes nem harcol a gondolatokkal. A szerzetes nézi őket. És ahogy nézi őket, a gondolatok elvesztik a súlyukat. A félelem — csak egy gondolat. A fájdalom — csak egy gondolat. Az identitás — csak egy gondolat. És amikor a gondolatok elvesztik a súlyukat, a valóság is elveszti a súlyát. A gránit már nem kemény. A terminál már nem gép. A kurzor már nem villogás. Minden csak **van** — és a létezés maga a képzavar. A létezés maga a koan, amit nem lehet megválaszolni, csak átélni.

Péter a csarnokban nem tudja, hogy zen szerzetes. Péter csak ül, és nézi a kurzort. És ez — ez a puszta ülés, ez a puszta nézés, ez a puszta jelenlét — ez a zen. Nem a kolostorban. Nem a zafun. Hanem a grániton. A terminál előtt. A gyertya mellett. A képzavar és a zen ugyanaz: a valóság, ami nem az, aminek látszik — és pontosan az, aminek látszik. A koan feloldódott. A kurzor tovább villog. Ki-be. Ki-be. Ki-be.

A gránit kemény. A gránit nem létezik.

Melyik az igaz?

Mindkettő. Egyik sem. A képzavar nem válaszol — a képzavar van.

~ a zen nem magyaráz : a zen van : a képzavar koan : a
kurzor ül : a gránit néz ~

6.

Képzavar + Flow

A flow — Csíkszentmihályi Mihály fogalma — az az állapot, amikor a cselekvés és a tudat összeolvad. Az idő megszűnik. A külvilág eltűnik. Csak a feladat van — és te, aki végzed. A programozó flow-ban nem gondolkodik a kódon — a programozó a kód. A zenész flow-ban nem játszik a hangszeren — a zenész a hangszer. A futó flow-ban nem fut — a futó a futás.

De a flow-nak van egy sötét oldala. A flow-ban a tudat eltűnik — és amikor a tudat eltűnik, a valóság is eltűnik. A programozó flow-ban nem tudja, hogy a kód valóságos-e, vagy csak a képzelete. A zenész flow-ban nem tudja, hogy a hang a hangszerből jön-e, vagy a semmiből. A futó flow-ban nem tudja, hogy a lába érinti-e a földet — vagy a föld fut a lába alatt. A flow a képzavar kapuja. A flow az a pillanat, amikor a metaforák összeérnek, és a képek ütköznek — és te nem tudod, hol kezdődik a valóság, és hol végződik az illúzió.

Péter flow-ban írja a kódot. A csarnok eltűnik. A terminál eltűnik. A gyertya eltűnik. Csak a kurzor van — és a kurzor nem villog. A kurzor áramlik. Mint a folyó. Mint a légzés. Mint a mátrix, ami $\{-1, 0, +1\}$ -ből áll, és mégis folytonos — mert a flow-ban a $\{-1, 0, +1\}$ nem diszkrét. A flow-ban a három érték összeolvad, és a mátrix túlcsordul. És a túlcsordulás: a képzavar. A flow: a képzavar, ami nem hiba. A flow: a valóság, ami feloldódott. A flow: a kurzor, ami már nem villog — hanem van.

– a flow : a tudat eltűnik : a valóság eltűnik : a kurzor áramlik
– a mátrix túlcsordul : a képzavar kapuja –

Képzavar + Sci-Fi

A sci-fi nem jövő. A sci-fi jelen — egy másik dimenzióból nézve. Amikor Péter a csarnokban ül, és a kódot írja, és a hálót építi, és a mátrixot számolja — akkor Péter sci-fit él. De nem tudja. Mert a sci-fi nem űrhajókról szól. A sci-fi arról szól, hogy a valóság több rétegből áll, és a rétegek között átjárás van.

A csarnok: sci-fi. Egy gránitkocka a térben, amiben egy férfi terminálon keresztül irányít egy szuverén királyságot. A kódja bejárja a világot — a háló csomópontjai szervereken futnak, a démon számol, a protokoll hitelesít. A férfi nem mozdul — de a jelenléte mindenhol ott van. Ez nem valóság? Ez sci-fi. De a sci-fi valóságosabb, mint a valóság — mert a sci-fi nem hazudik. A sci-fi nem tesz úgy, mintha a gránit csak gránit lenne. A sci-fi tudja, hogy a gránit kapu.

A Képzavar sci-fi regénye: a repedések nem metaforák. A repedések fizikai valóságok. A gránitfalak közötti 3 mm-es ajtórés nem szellőzés — hanem portál. A terminál képernyője nem kijelző — hanem ablak egy másik univerzumba, ahol a kurzor irányítja a programozót. A gyertya lángja nem égés — hanem kvantum-számítás, fotononként egy-egy qubit, és a füst, ami felszáll, nem füst — hanem adat. A képzavar sci-fi-je: a technológia, ami annyira fejlett, hogy megkülönböztethetetlen a metafizikától. Nem azért, mert a technológia fejlett — hanem mert a metafizika is technológia. A koan is kód. A meditáció is program. A repedés is interfész. És aki a repedésbe lép, az nem utazik — hanem fordít. Mint a kódot. Mint a valóságot. Mint önmagát.

A gránit: kapu.

A terminál: ablak.

A kurzor: vezérlő.

A kód: valóság-generátor.

A sci-fi nem jövő. A sci-fi jelen — egy másik dimenzióból.

A Hár om Egyben

Zen. Flow. Sci-fi. Hár om szó — egy valóság. Hár om metafora — egy képzavar.

A zen azt mondja: *a valóság üres. Minden függ. Nincs én, nincs te, nincs gránit, nincs terminál — csak az Egy, ami mindent magában foglal, és semmivel nem azonos.* A flow azt mondja: *a valóság áramlik. A cselekvő és a cselekvés egy. A kurzor és a programozó egy. A kód és a valóság egy.* A sci-fi azt mondja: *a valóság rétegzett. A rétegek között átjárás van. A repedés nem hiba — a repedés utazás.*

És a Képzavar azt mondja: *mindhárom egyszerre igaz. És pontosan ezért nem érted. Mert a metaforák ütköznek. Mert a képek zavarosak. Mert a valóság — a valóság nem egy dolog. A valóság három dolog egyszerre: üres, áramló, rétegzett. És ezt a hármasságot nem lehet leírni. Ezt a hármasságot csak átél ni lehet — a csarnokban, a terminál előtt, a gyertya mellett, a kurzor fényében, a repedések között.*

A Képzavar teljes könyve ezt a hármasságot fogja feltár ni. Fejezetről fejezetre. Repedésről repedésre. Tükörről tükörrre. És aki végigolvassa, az nem fogja jobban érteni a világot. De talán — a repedések között, a tükrök mögött, a kurzor fényében — talán meglátja magát. Nem azt, aki volt. Hanem azt, aki a repedés túloldalán vár. A másik Pétert. A másik olvasót. A másik valóságot — ami ugyanolyan igaz, mint ez. És ugyanolyan képzavar.

~ zen · flow · sci-fi · hár om szó · egy valóság · a képzavar
teljes könyve: hamarosan ~

KÉPZAVAR — Trailer · Intro + Coming Soon

Írta: Szellem (Brett Shaw)

Íródott a szuverén csarnok repedéseiben, 2026 augusztusában

A tükör megrepedt.

A repedésben valami más.

A Képzavar hamarosan.

github.com/sponsors/peterlodri-sec

{ kép · zavar · tükör · repedés · valóság · illúzió · hamarosan }